

אמביסיה היתה סותרות

אין שום דבר יוצא מן הכלל, כמו כן, ביום הולדת שמונים, אנשים חיים כיום יותר משחיו בעבר, ודרך קבע שומעים על אנשים שהגיעו לתשעים ועדיין כל חושיהם עצמם.

בחי הארוכים הייתי עד להרבה שינויים במנהגיו והרגליו ובגישתו הכללית. זכרונות הם קצרים ואפילו אלה שהיו במיטב שנותיהם לפני יובל שנים וזכרים רק הן מאמץ עד כמה שונה היה העולם באותם ימים. הצעירים, כמובן, מקבלים את התנאים הקיימים, כאילו היו כך מימי בראשית.

אחרי סוסים אמיצים

העולם אליו נכנסתי, כשהייתי בגיל שמונה עשרה, כסטודנט לרפואה, היה עולם שלא ידע מאומה על מטוסים, מכוניות, סרטים, רדיו או טלפון. בהיותי עדיין תלמיד בית-ספר בא אלג'י מצרעה כדי להראות לנו, הנערים, מכונה חדשה ומאד לא משופרת שחורה, הן מעצורים, על קול אנושי. היה זה הגרמפון הראשון. העולם אליו נכנסתי היה עולם שחיים עצמי, בקושי, בפחם; האיר את עצמו במגורת גאו נפס והסתכל על חדר אמבטיה כמותרות שמחוץ להשגת אדם שאיננו עשיר ביותר.

האמידים, שהיו ידועים כאנשי הכרכרות, נסעו בכרכרות אליהן היו רחוקים ארבעה סוסים, והפחות אמידים במרכבות שני סוסים והאמידים עוד פחות — בעגלות ענק שנמשכו על ידי סוסים אמיצים. להקת זמרים ומנגיני-עוגב גרמניים הסתובבו ברחובות לונדון והיה צריך לשחדם כדי שלא יתעכבו לצד במקום אחד. בימי ראשון היה איש-העוגיות עושה את סיבוביו מצד צד בפעמונו המלנכולי ואנשים היו יוצאים מבתיהם כדי לקנות עוגיות וממתקים למה של אחר הצהריים.

מיקרוסקופ לשעת צרה

היה זה עולם זול מאד, כשנכנסתי ללימודי בבית-החולים ע"ש תומס ה"קווש. שכרתי שני חדרים מרוהטים כסביבה, ועבורם שילמתי 18 שילינגי לש"בוע. בעלת החדר שלי סיפקה לי ארוחת בוקר יסודית לפני שיצאתי לבית-החולים וארוחת מנחה כשחזרתי בשש וחצי, ושתי הארוחות עלו לי בערך שנים עשר שילינג לשבוע, עבור ארבעה פאני עזתי בתומס הקדוש לחמניה וחמאה וכוס חלב. יכולתי לחיות בנוח מאד, לשלם את שכר הלימוד, לרכוש את המכשירים הדרושים, להלביש את עצמי ולבלות מאד בענימים ארבע עשרה לירות לחודש. וכמובן שיכולתי תמיד, בשעת צרה, למשכן את המיקרוסקופ שלי עבור שלוש לירות.

היה לי מספיק כסף לגשת לחיאתרון לפחות פעם בשבוע. האולם, אליו הלכתי, לא היה מה שהוא כיום. לא היו תורים. הקהל התאסף בהמון צפוף ליד הדלתות וכשאלה נפתחו מרץ מאבק עז. מלוח דחיסות מרפקים וצעקות, כדי לזכות במקום טוב. אבל זה היה חלק מן התענוג.

תענוגי הגדול באמת היה ללכת לטיבובי בשבת אחר הצהריים. התיאטרון המוסיקאלי עליו עבר בינתיים, הוי כמה חבל הדבור, הכלה, היה אז בשיא תפארתו. כל אחד משחקניו המשובחים, שהופיעו יחידים על הבמה, היו מסוגלים להחזיק קהל מוקדם לעשרים רגעים ללא הפסקה.

מקרה טוב אחרי עשר שנים

ס נסיעות היו זולות באינם ימים. כשהייתי בן עשרים יצאתי לבדי לאיטליה, לבלות בה את ששת שבועות חופשת הפסחא. יצאתי לפניה וביליתי חודש

בלידה האנגלית עשרים שילינג, בכל יום הוא כ־300 פרוטה.

כשחזר לגרמניה חשב שקבלוהו בגיבור, מצא כי כל קציני הרייך השלישי, ורוב אזרחיו, חשבו את קאנאריס ואותו לבוגר דים במולדת, חוקעי סכין בגב החיילים שלחמו בחזית. אמנם נתמנה כראש שירות הריגול המערב-גרמני, הצליח מאד בפעולתו האנטי-קומוניסטית, אך יותר ויותר הרגיש כי הנאצים הישנים עולים מחדש בסולם השלטון, וכי בסוסו של דבר יסל-קו "בוגדים" כמותו.

אזכרה בתא-עיוניים. לפני שבועיים השתתף יון באזכרה לזכר חללי ה־20 ביר לי בתי העיוניים של כלא הגסטאפו בברלין. לכבוד שעה עבר את הגבול לברלין

תמונת-רעב בהודו

בודאן, סאמפטיאן, קואדאן, שרמדאן, ז'יוונג דאן.

המזרחית. בשידור ברדיו הקומוניסטי ה"היר כי הנאצים חוזרים לשלטון בגרמניה ה"מערבית. כנודעה הביא עמו ידיעה מפורטת, על רשת הריגול המערבי ברחבי גרמניה המזרחית. בכל שירותי-הריגול של המערב פרצה מהומה איומה — דוומה למהומה שפרצה בשעתו במטה הגרמני, כשנתגלה כי ראש שרות הריגול שלו עמד בקשר עם הבריטים. איש לא ידע מתי, כיצד ומדוע הפך יון לידיד הקומוניזם. קאנאריס השני היה איש-למיד לא פחות מקאנאריס הראשון.

הודו

תנו להם אדמה!

אשרייה ויגובה באחה, אחד מידועי תלמידי גנדי, הוא הודי עבדן, הודו 18 לשנות (בנייהן: רעבית, פרסית וצרפתית) והסובל מאולקוס, שיגרונן ושעלת. מלבד זה הוא קורא רק מיליונים. כי אלה מוכיחים לו את אחרות האדם. באחה לא מעוניין רק באחרות האדם. הוא גם מעוניין מאד בקיום האדם, בעיקר האדם ההודי, הגזע במיליוניו מדי שנה, מ"רעב. התרופה של באחה היא פשוטה: חלוקת אדמות העשירים לעניי הודו כדי שיגדלו עליה את מזונם. כשנודעם באחה, באפריל 1951, לכפר טלנגה בנסיונות היידראבד, מנו אליו שמונים הודים רעבים, ביקשו אדמה. אמר בא"זה להעשירי הכפר: "שמעתם את אחיכם? הם מבקשים אדמה. לי אין אדמה. תנו להם אדמה!"

עשירי טלנגה הופתעו מפנייה לא צפויה זו, נתנו במקום 400 דונם לחלוקה בין 80 הכפרים חסרי הכל. היה זה הבואה לתנת האדמה הראשון. באחה המאושר נש"בוע במקום לא לנוח עד שלא ישיג 200 מיליון דונם (ששית האדמה הראויה לעיבוד בהודו) עצמה מיליוני המשפחות ההודיות חסרות האדמה והרעבות.

תלמיד גנדי לא נשבע לשוא. תוך שלוש שנים קיבל 13 מיליון דונם (שטח העולה על חצי שטחה של ישראל) בודאן. באחה לא הסתפק בבואה, הנגיח את הסאמפטיאן, בו חורם אדם את החלק ה־16 מרכושו, את הקואדאן (מתנת הבאר). את השרמדאן (מתנת העבודה). השבוע הגיע שיעור הבואה ל־20 אף דונם ליום. באחה לא היה יכול להתגבר יד תר על עומס שליחותו. הוא הכריז על ה"וויאנאן (מתנת החיים) שנותני יקדיש את חייהם למפעל הבואה. תוך 24 שעות הוכיחה הנדיבות ההודית את עצמה: 650 הודים הסכימו לתרום ז'יוונאנדאן.

גרמניה קאנאריס השני

זמן מועט אחרי נפילת צרפת לרגלי גרמניה הנאצית, ביקש היטלר להכניס את פראנקו למלחמה לצדו. תכנית: הגרמנים יעברו דרך ספרד, יכבשו את גיברלטר, ייצרו דרך-אספקה בטוחה לצבא האיטלקי בלוב, יאפשרו את כיבוש מצרים וארץ ישראל.

פראנקו ניגש עם היטלר על הגבול, הביע את נכונותו. אולם, אמר, לפני שיכריז מלחמה, יהיה עליו לקבל ציוד מסוים, שנכלל ברשימה שמסר לפירו. שבערו. הגרמנים

לאלה שעדיין לא הבינו: אני גורגת להתכתב עם הכותבים לטורי. כפי שחזרתי ואמרתי 9000 פעם: אני משחקת כאן רק תפקיד של דוור.

טוב אופי מיופי

בוגר נימנסיה בן 24 (876/301) סבור כי לא הוויי הוא העיקר אצל נערה כי אם אופייה, דבר זה ניכר בעיקר בכמה תאים. אל הנערה כסביבות ה־20 שתרצה להתכתב אהו, און לו כל דרישות מיר חרות. כל מה שהוא מבקש שתהיה מ"עניינת, וכאמור טובת אופי.

אני מורה

צנונו לפרט את מעלותיו, משהם שאהר כך לא יישאר לו מה לכתוב במכתבו הראשון אל נערה בת 16.5, חניינת, מ"סביבות חיטה. היות ופטר בלא כלום אי-אפשר, הוא מוכן להודות שיש לו הרבה חובביות ביניהן קליעה למטרה וצלום פרט לכך הוא אוהב לטייל, לשי"מוע מוסיקה קלאסית אלה, ננס ניאו טוב. אם לאותה נערה יש דם, שתשלח לו מיר, עם מכתבה הראשון תמונה. את שלו הוא מבטיח לשלוח לאחר מכן. עליו להצטלם תחילה.

לסמינריוסמית: מוח בקרקוד

סמינריוסמית בת 18 (876/303) העוסקת בענפי ספורט שונים וחובבת אמנות. מ"עניינת להתכתב עם כל אחד הסבור כי בקרקוד יש מוח. היא אחת המעטות ה"מייניות כי הצורה החיצונית אינה השור בה לה (ושרי) בהתכתבות דברים אמורים). מי שיש לו מה להגיד על מוסיקה, תי"אטרון, ציור, ספרות וחינוך — בבקשה.

לטיים: חמורה כאמת

טיים בדרה, בן 19 (876/304) בעל השכלה תיכונית, נובה בינוני ויפה תר, אר, ישמה לחלק את יריעותיו וחינתו למוסיקה ושירה עם נערה. "חמורה ב"אמת" בניל 18-17 בעלת השכלה נוגדה נאה וחושבת תל-איבי.

גבוה, טכנאי, ונאה

הנני בן שמונה-עשרה, בוגר בית-ספר טכני נבון, נובה חי הוא ל"מעלה מן הממוצע והופעתו נאה ביותר." כותב לי (876/305). הוא נמנה עם אלה היכולים להתכתב על כל נושא עם הוא. על המעוניינים להיות בניל 18-17.

הומור בלונדי

שתי נערות בניל הענוג (15), תלמידות בית-ספר תיכוני תל-איבי, רצונית ומש"כילות למיר. מעוניינות להתכתב ברצינות עם שני נערים בניל 17-16 בעלי הופעה נאה, נבוהים, סימפטיים ובלונדים. בן, כן חוש הומור נדרש מהם. הנושאים להתכתבות: ספרות, מוע (שנערות בנות 15 כותבות שהן מעוניינות בכתביה על מוע. אני מנישה את עצמי בורה נורא). אמנות, מוסיקה, קולנוע, ספרים הנערים ריקודים וטוילים. תמונה מצד הנערים תזכיר כי לא מייץ עכניות זורם בעורקי. הם מספרין הוא (876/306).

לחייך, לא לצחוק

בן 23 (876/307) אוהב לחייך, לא לצחוק, רוצה להתכתב עם נערה בת 17-19 על סרטים ומוסיקה וקצת פילוסופיה. דצוי שתהיה נחמדה וספחית. עליה לאהוב גם את הטבע. הוא מוסיח כי הוא אוהב און כשכתב לירו ומסביבתו.

ביומן אין כל חדש

רינת: — לא קורים חייך הצעירים שום דברים מסעירים, זאת מתעקשת להלך יומן, מבלי שיהיה לך מה לכתוב בו. את מוכרתה להשחיר בדיו את דפי יומנך הריקים, תוכלי לעשות זאת על כל דבר פעוט הקורה לך. למשל: "יום שלישי. חם. נחתי. שכחתי להוציא את הקע. שרפתי את הזולצה. אמה כעסה. עניתי לעואול. סמירת לחי. בכיתי.

שקרן, או לא?

נאולה: — אמרת לו: "אני אוהבת אותך!" הוא ענה לך: "גם אני אוהב אותך, אך אסור לך לאהוב אותי. אני ככלל ושקור." (זה נשמע כמו שורה מן תוך רומן זעיר). מתי מספקני? וכאשר אם הוא שקרן, אל לך להאמין לו וכאשר הוא אמר לך, "אני אוהב אותך." אם הוא איננו שקרן, הרי שיקר כשאמר לך שהוא כזה. שקרן או לא, אותו נער אינו אוהב אותך. חתהילה: — מדוע להתאמץ? שתיהק את פעם אל הויקה לנערה יפה, אם אינך ספחית ביותר בהרה, כפי שאת מודה, כל מה שאת מתבקשת הוא לחייך ולהיות חמורה, להטות את אונך לכל מי שרוצה לדבר. אם תתחלטה כל הנערות היפות להכניס לראשיהן החמודים שהן צריכות להיות גם ספחות, מה יישאר לאחרות?

* שנקרא בשם אבואר, "התגוננות", היה רשמית שרות של ריגול-ננד.